

Σημαίνει· εἶν' ἐφορισμὸς κατὰ τῆς τρικυμίας, ἥτις τὰ κάθυρα πτερὰ ἐπ' ἄλλης γῆς ἐκτείνει· πόρρω σκιρτᾷ ἢ ἀστραπὴ εἰς νεφελῶν σωρείας, καὶ ὑποκόφους ἢ βροντῆ εἰς τὰς ἐκτάσεις οὐραίου.

Περὶ τὰ ὄρη φωτεινὸς ὄριζων σελαγίζει, ἀκόμη κενταὶ σκοτεινὰ τὰ βῆθη τῶν κοιλάδων, ἀντιλαλεῖ ὁ γαίμαρρος, τὸ φύλλον ψιθυρίζει στὸ βᾶπισμα τὸ μαλακὸν τῶν ἀραιῶν ψεκάδων.

Φωτίζει τὰ παράθυρα ἐδὼ κ' ἐκεῖ λυχνία· ὅπως ὑπάγ' εἰς τὸν ναὸν ἢ χωρική κοσμεῖται, ὠχρόλευκα προκύπτουσι τριγύρω τὰ χωρία. τὰ σκότη ἀποσύρονται καὶ ἡ ζωὴ κινεῖται.

Καὶ ὁ ἐκδικητὴς ὠχρὸς καὶ κάθυρος καὶ τρέμων καὶ μὲ σφοδρὰν συγκίνησιν εἰς τὴν ψυχὴν στηρίζει πρὸς τὴν ὠγρὰν ἀνατολὴν ὄμμα ἀκαρῶν γέμον· φαιδρὰ εἰκὼν εἰς τοῦ φωτὸς τὸ κύμα πτερυγίζει.

«Μ' ἐπρόλαβες, ὦ τουρανοῦ φορητὴ δικαιοσύνη! εἰς δρόμους ἐλικαιοῖδες βραδέως ἐρρομένη, προέλαβες τὸν σπεύδοντα· ἐξίλασμένη κλίνει ἡ πληγωμένη μου ψυχὴ, ἡ χεῖρ ἡ ὠπλισμένη.

«Τὸ ἔρογον ἔτελειώσα· μακρὰν αὐτοῦ τοῦ τόπου, ὅπου διέβη τιμωρὸν τὸ βῆμά σου τὸργίλον! Εἶν' ἀσεβὲς ν' ἀναμιχθοῦν αἱ χεῖρες τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου τὰ ἴχνη φαίνονται τῶν θείων σου δακτύλων!»

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τινι δῆμῳ τῆς Στερεᾶς ἐξελέχθη δῆμαρχος γέρον κτηματίας, ὅστις νῦχαιρίστησε τοὺς ἐκλέξαντας αὐτὸν διὰ τοῦ ἐξῆς λογιδρίου: «Σὰς εὐχαριστῶ, συνδημόται, διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ἐκάματε εἰς τὰς ποδιάς μου τρίχας νὰ τὰς θέσητε ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ δῆμου».

Ἡ μικρὰ Σοφία ἔλαβεν ὡς δῶρον μίαν κούκλαν, ἥτις ὅμως δὲν εἶχεν ἀρκετὰ μαλλιά.

Τὴν ἐπαύριον ἡ Σοφία λυμβάνει ψαλλίδιον καὶ κόπτει τὰ μαλλιά τῆς κούκλας τῆς.

— Τί κάμνεις ἐκεῖ; τὴν ἐρωτᾷ ἡ μεγάλη ἀδελφὴ τῆς.

— Τῆς κόπτω τὰ μαλλιά γὰρ νὰ δυναμώσουν! ἀποκρίνεται ἡ μικρὰ κυρία.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἔχει ἰατρὸν τὸν κ. Μ*, γέροντα ὑπερογδοηκοντούτη, εἰς ὃν ὅμως διατηρεῖ ἀπόλυτον, τυφλὴν ἐμπιστοσύνην.

— Δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον καλλίτερος γιατρός, λέγει συνεχῶς, οὐδέποτε θὰ συμβουλευθῶ ἄλλον ἀπ' αὐτόν.

— Καὶ πῶς θὰ κάμης ὅταν ἀποθάνῃ; τὸν ἐρωτᾷ τις τῶν φίλων του.

— Ἐννοιά σου κ' ἐπρονόησα δι' αὐτὸ, ἀποκρίνεται ὁ Ἀγαθόπουλος, κλείων πονηρῶς τὸν ὀφθαλμόν· ἐσκέφθηκα αὐτὰς τὰς ἡμέρας νὰ

ἴπαγω νὰ τοῦ ζητήσω προκαταβολικῶς κάμποςαις συμβουλαῖς δι' ὅλην μου τὴν ζωὴν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ δουλεία ἐξευτελίζει τοὺς ἀνθρώπους εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ νὰ ἀγαπᾶται ὑπ' αὐτῶν.

Ἡ φιλκυτία ὁμοιάζει κιβδηλοποιόν, ὅστις ἐκλαμβάνει ὡς γνήσια νομίσματα τὰ κιβδηλα. ἄτινα αὐτὸς οὕτως κατασκευάσσε.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκ τοῦ δημοσιευομένου κατωτέρω πίνακος τῆς εἰσπραξέως τῶν τελωνείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἀριθιῶς καταδεικνύεται ἡ τεραστία αὐξήσις οὐ μόνον τῶν ἐκ τῶν τελωνείων τούτων εἰσοδημάτων τοῦ κράτους, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τοῦ πλοῦτου τῶν δύο τούτων πρωτευουσῶν τῆς Ἑλλάδος πόλεων. Ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης ἡ εἰσπραξις τῶν δύο τούτων τελωνείων ἐν διαστήματι μιᾶς δεκαετίας ἐπενταπλασιάσθη σχεδόν. Τὰ δεδομένα ταῦτα τῶν ἀριθμῶν, εἰς οὐδεμίαν ὑποκείμενα ἀντίρρησην, δὲν πρέπει βεβαίως νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν αὐξήσιν μόνον τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, περὶ ἧς οὐδεμίαν ἀμφιβολία, ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πλοῦτου τῆς χώρας, διότι, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τινων ἐτῶν τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς κατέστη μία τῶν κεντροικωτάτων ἐμπορικῶν ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνατολῆς, χωρὶς νὰ παραβλαφθῇ βεβαίως καὶ ἡ ἐμπορικὴ σημασία τῶν ἄλλων πόλεων τοῦ κράτους, ἥτις ἀνάλογα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον δεδομένα παρέχει.

Πῖναξ εἰσπραξέων

τῶν τελωνείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἔτη	Πειραιῶς		Ἀθηνῶν	
	Δρ.	Π.	Δρ.	Π.
1873	2102798		240382	2253180
1874	2246941		358106	2605047
1875	2445562		281803	2727365
1876	2793155		373335	3166490
1877	2720839		301594	3022433
1878	3448052		342379	3790431
1879	3632999		531857	4164856
1880	5107622		539523	4647145
1881	5656421		445229	6101650
1882	7445221		589305	8034526
1883	8791034		845730	9636764